

[Inger Stilling Pedersen]

ikke rimeligt, at man udelukkende går den vej.

Det er også rigtigt, at man skal vente på, hvad denne kommission finder ud af, men der er grund til allerede nu at gøre opmærksom på problemet, fordi nogle kommuner måske skal have at vide, at de planer, de har, ikke er gode nok. Vi har før været ude for, at der er kommet henstillinger om, at man ikke skal udbygge den kommunale dagpleje så meget, nu skal man oprette institutioner o. lign. Derfor synes jeg nok, der er grund til at gøre opmærksom på dette spørgsmål, og jeg er næsten sikker på, at årene fremover nok skal vise, at vi får mange fejlinvesteringer på dette område. Derfor er der grund til at være opmærksom på det og virkelig undersøge, om det er den rigtige vej, vi går.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg kunne ikke rigtig finde fru Inger Stilling Pedersens spørgsmål i den sidste del af indlægget, men jeg må nærmest forstå det sådan, at fru Inger Stilling Pedersen har ønsket at gøre opmærksom på et problem, sådan som hun ser det, og er indforstået med, at jeg svarer på det, sådan som jeg ser det, og til syvende og sidst er klar over, at vi ikke én, men måske 10 gange inden for de sidste måneder har gjort hinanden opmærksom på, hvilke problemer der ligger i børnekommissionen, og hvor hurtigt denne børnekommission kommer med sin endelige indstilling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *minister Lise Østergaard* af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren fremskynde de afsluttende forhandlinger om en ordre på 30 togvogne, som Danida forhandler med Bangladesh om, og som skal bygges på Scandia i Randers, der ellers risikerer at måtte afskedige 200 medarbejdere, og hvornår vil Scandia kunne modtage den endelige ordrebekræftelse?«

(Spm. nr. 688).

Skriftlig begrundelse.

I dagbladet Aktuelt oplyses den 8. marts 1979, at der på Scandia i Randers er risiko for masseafskedigelse, hvis ikke virksomheden i løbet af en uges tid får papir på en or-

dre på 30 togvogne, som Danida forhandler med Bangladesh om.

Under henvisning til den store usikkerhed, som hersker på Scandia med hensyn til, om virksomheden får den omtalte ordre, og med henvisning til en eventuel ordres betydning for beskæftigelsen på Scandia er det vigtigt, at ministeren omgående får en afklaring af, om Scandia skal have ordren på de 30 togvogne eller ej.

Minister Lise Østergaard:

På dette spørgsmål skal jeg svare, at det forholder sig rigtigt nok sådan, at under en regeringsaftale af 20. november 1978 mellem Danmark og Bangladesh om ydelsen af et dansk udviklingslån til Bangladesh på 50 mill. kr. påregnes et beløb på 40 mill. kr. anvendt til indkøb i Danmark af jernbanevogne til personbefordring samt også af reservedele i forbindelse hermed.

Det er sådan, at den eneste potentielle danske leverandør af jernbanevogne er Scandia i Randers, og man har dér oplyst over for Danida, at selskabet i slutningen af 1978 forhandlede med Bangladesh Railways om at levere fire typer sådanne vogne under det omtalte lån.

Siden er der sket det, at man fra bangalsk side har udtrykt ønske om eventuelt at begrænse leverancerne til kun at omfatte én eller to typer vogne, og Scandia i Randers har i denne forbindelse meddelt Danida, at man nu vil fremsende nogle alternative tilbud, som omfatter levering af en enkelt eller eventuelt to vogntyper.

Det er sådan, at gennemførelsen af de kommercielle forhandlinger med danske leverandører i forbindelse med kontrahering under danske udviklingslån påhviler alene modtagerlandet, og derfor har regeringen ingen mulighed for at påvirke forhandlingernes forløb gennem en henvendelse til de bangalske myndigheder.

Vi skal imidlertid meget snart føre nye bistandsforhandlinger med Bangladesh – det skal ske i slutningen af denne måned – og her skal vi bl.a. føre drøftelser med henblik på ydelse af et eventuelt nyt udviklingslån til Bangladesh. I den forbindelse vil vi fra dansk side henlede de bangalske myndigheders opmærksomhed på, at det er en forudsætning for ydelsen af et nyt lån, at der er